

“Sortir del Laberint”, l’últim llibre del jurista Pau Miserachs

written by Redacció Unilateral | 19 de novembre de 2020

Negociar, encara que en principi no doni resultats, i pressió política i des del carrer són les claus per obtenir els objectius d'autodeterminació de Catalunya, segons van coincidir la consellera de Justícia, Ester Capella, l'exconseller del mateix departament Carles Mundó, i els també juristes Jordi Domingo i Pau Miserachs, en la presentació dimarts passat, del llibre d'aquest darrer *Sortir del Laberint. Contrapunt al no-diàleg* (Editorial Usbook).

“El camí serà llarg i feixuc, però el diàleg ha de ser permanent, sense aixecar-se de la taula, però davant tenim un Estat impermeable a determinades qüestions. Però segur que hi ha una sortida al laberint”, va raonar la consellera Capella. “Pressionar, pressionar, pressionar... Quina és la millor manera? Els vots i la majoria independentista” va concloure com a recepta.

Carles Mundó, més partidari del diàleg que de la pressió, defensa que el principi democràtic serà més vàlid com més siguem del cantó de l'independentisme, per la qual cosa veu necessari arribar al 55 o al 60 per cent dels vots i escons. Repte que no veu impossible, atès que ningú podia pensar que en deu anys es multiplicaria per cinc els favorables a la independència. “La solució no arribarà d'una taula de diàleg, però tampoc sense la taula de diàleg” va sentenciar.

Domingo, que també és portaveu de Constituïm, és el menys entusiasta i aposta més per insistir en el protagonisme de la societat civil per empènyer des de baix: “S'ha d'empènyer, perquè es vagi”. “Si no fem pressió en paral·lel, el diàleg no

servirà per a res”.

L'autor, Pau Miserachs, va invocar la seva experiència com a advocat, on sovint s'aconseguien millors resultats fruit de la negociació que del plet als tribunals. “La lluita per la independència no és una pista d'atletisme, hi ha gent que té molta pressa” va advertir mentre constata que “la maquinària de l'estat franquista no s'ha desmuntat” i que dins l'Estat s'ha creat un altre estat. Enfront d'això, “si creus en una idea no hi renunciïs”, però alerta contra “les posicions romàntiques” que no serveixen “perquè el que val és fer-ho”. Miserachs denuncia també el búnquer en què s'ha parapetat l'Estat, que utilitza la Constitució com un mur contra tot i on els jutges han destruït l'obligada neutralitat política.

Els tres presentadors van elogiar el rigor del nou volum de Pau Miserachs, autor prolífic, perquè dona resposta a preguntes no senzilles. “Dona claus i desemmascara alguns personatges” va comentar Mundó, mentre Ester Capella va agrair que en moments difícils, Miserachs va estar sempre “en el cantó dels bons”. Jordi Domingo va destacar la condició de “gota malaia. Obrint portes i motius per sacsejar consciències”.

El llibre

Sortir del laberint, amb pròleg de Carles Mundó, recull una extensa selecció d'articles publicats per l'autor a *El Punt Avui* i als digitals *El Republicà* i *L'Unilateral* entre els mesos de desembre de 2019 i octubre de 2020, coincidint amb els mesos de la pandèmia.

El volum reincideix en les qüestions pendents del no-diàleg amb un Estat que es tanca a reformar les costures d'un règim del 78 caduc, a reconèixer el dret dels catalans a decidir el seu propi futur i a discutir la forma d'estat atesa la creixent reclamació d'una república.

Pau Miserachs denuncia la inacció del govern Sánchez, que darrere les promeses de diàleg, el dilata per guanyar temps, sense que s'apreciï cap proposta que faciliti una sortida al conflicte. "El diàleg amb l'Estat –escriu aquest jurista– ha de servir per fixar acords, no perquè el centralisme guanyi temps". Tot i això, considera que el cap de govern espanyol "ha vist que la repressió no és la via per apaivagar la independència".